

Even op je tanden bijten!

'Kijken jullie wel uit met die bal! Straks schiet je nog ergens een gat in!' roept moeder vanuit het bovenraam. Jasper, die net de bal een harde trap wil geven, houdt van schrik zijn pas in. Christa staat voor de schuur. Op de muur hebben ze met stoepkrijt een doel getekend.

'Schiet nou,' roept Christa. Ze springt als een echte keeper in het doel heen en weer. Jasper kijkt naar boven. Moeder heeft het raam alweer gesloten. Hij neemt een aanloop en geeft de bal een enorme trap. Met een doffe klap raakt het ding de houten schuurwand.

'Goal!' gilt Jasper.

'Nu mag ik schieten,' vindt Christa.

Ze wisselen van plaats. 'Nou, kom maar op met die bal,' zegt hij. Christa bijt op haar lip. Jasper plaagt haar altijd dat ze zo zacht schiet. Maar ze zal hem nu eens wat laten zien! Ze spant haar spieren en met alle kracht die ze heeft, geeft ze de bal een trap. De bal raakt Jasper keihard in zijn gezicht. Hij verliest zijn evenwicht, tolt even in het rond en valt dan voorover. Christa griezelt als ze ziet dat zijn hoofd tegen een grote stenen bloembak komt. Haar broertje gilt het uit. Ze rent op hem af. 'Jasper...!' Hij krabbelt overeind en dan schrikt ze nog meer. Het bloed stroomt uit zijn mond.

Moeder heeft het gegil ook gehoord en komt de tuin in rennen. 'Wacht is er gebeurd?' Als ze Jasper ziet slaat ze haar hand voor de mond. 'Kom mee, naar de keuken,' commandeert ze. Daar maakt ze een washand nat en veegt het bloed wat weg.

'Mu tanz iz loz,' kreunt Jasper.

'Wat zeg je?' vraagt moeder.

Jasper pakt met duim en wijsvinger zijn voortand. 'Dese sit loz.'

Moeder voelt ook. 'Ja, deze tand zit los. Ik bel de tandarts.'

Hun eigen tandarts heeft gelukkig gelijk tijd. Moeder geeft Jasper een nieuw washandje mee voor in de auto.

Even later zit Jasper in de tandartsstoel. 'Zo Jasper, doe je mond maar voorzichtig open, dan kan ik naar je zere tand kijken.'

Jasper vindt het eng. Hij kijkt bang naar moeder. Moeder pakt zijn hand.

De tandarts voelt aan de tand. Jasper knippert een paar keer snel met zijn ogen. 'Dat deed pijn zeker?' vraagt de tandarts. 'Dat komt omdat de tand gebroken is. Het spijt me, maar ik moet de tand eruit trekken. Gelukkig is het nog een melktand, en geen grote mensentand.'

Hij pakt wat uit een laatje. 'Jasper, ik geef je een klein prikje. Dan voel je er niets van als ik de tand eruit trek. Doe je mond maar goed open.'

Jasper voelt een prikje in zijn mond. Heel even maar. Dan is het alweer over.

'Deed het zeer?' vraagt de tandarts.

Jasper schudt zijn hoofd. Nee, het deed niet echt zeer, maar zijn mond begint wel opeens raar te voelen. Net of zijn lip heel dik en koud wordt.

De tandarts zegt: 'Dat is een vreemd gevoel, hè? Het betekent dat de verdoving begint te werken.'

De tandarts voelt aan de tand. Da's vreemd, denkt Jasper, hij raakt mijn zere tand aan maar nu voel ik er niets meer van.

De tandarts pakt een kleine tang. 'Kijk, met deze tang trek ik nu de kies eruit.' Jasper zet zich schrap, voelt dat de tandarts trekt, maar... het doet helemaal geen pijn!

De tandarts houdt de tang omhoog. 'En dit is je tand, Jasper. Die mag je straks meenemen,' zegt hij.

De tandarts maakt zijn mond nog wat schoon, dan is Jasper klaar.

De tandarts doet de tand in een doosje. 'Alsjeblieft, je tand. Ik moet zeggen dat je je als een echte vent hebt gedragen! En als de verdoving is uitgewerkt en je hebt pijn, mag je moeder je wel wat paracetamol geven.'

Als moeder even later wegrijdt kijkt ze in het achteruitkijkspiegeltje. Ze schiet in de lach als ze het gat tussen Jaspers boventanden ziet.

'En ik riep nog wel dat jullie voorzichtig moesten zijn met de bal. Ik zei nog: pas op, straks schiet je ergens een gat in. En moet je nu eens kijken!'

Eeuwoud Koolmees